

Humor. Leena Axelsson har kul när hon jobbar och humorn är en viktig del i hennes skapande. Löckarna på bilden, vitlök, gul lök och röd lök är hennes kännetecken.

FOTO: EMELIE ÖSTERGREN

Med humor och lökar kommer Leena långt

Gisslarbo. Leena Axelssons keramiklökar har spridit sig ända till USA. Hon har hälsat på kungen och beskriver sig själv som "ett permissionsminne från finska fortsättningskriget" med humor i blicken.

Leena Axelssons uppväxt var inte lätt. Hon föddes mitt under pågående bombningar i Finland 1944.

– Det var enländigt, fattigt, säger Leena. Men jag är ändå glad för min barndom. Den gav mig perspektiv på livet.

Hon förklarar hur viktig det är att skratta trots svårigheter och att inte förstora upp vardagsproblem.

– Vi kunde skratta fast det var så eländigt. Det är viktigt att kunna det.

Leena försöker baka in humorn i sina figurer. Detta blir extra tydligt i "Slutskurat", där kvinnans lott i livet visas på boten av en skurhink.

– Det är alltid det känslomässiga som folk minns, och humorn finns med i det.

När Leena var sju år flyttade familjen till Sverige. Redan som ung visade hon prov på sin kreativitet när hon skrev berättelser, bland annat om kriget, och målade teckningar. Fantasin var viktig för att klara sig igenom språksvårigheterna.

I väntan på tysken. Leena var rädd att tyskarna skulle ta illa upp av skulpturen, men de bara skrattade.

Eftersom hon inte förstod svenska kunde hon inte sjunga med i "Tryggare kan ingen vara" som skolklassen sjöng varje morgon. Men sista ordet i tredje versen tyckte hon sig förstå.

– Jag tyckte barnen var så snälla för de varje morgon sjöng om mig. Jag trodde ordet var "Leena", men det var ju egentligen "allena".

Keramikverkstaden öppnade hon 1979 i Gisslarbo. Detta var några år efter att en keramikkurs hade öppnat ögonen på henne.

Utanför fönstret i ateljen hörs Hedströmmens forsende.

– Jag tror att många tänkte "det går väl ett par år". Jag tänkte så också, men här sitter jag än idag, säger Leena och ler.

Leena är mest berömd för sina keramiklökar. Hon började göra dem ungefär för 15 år sedan. När hon hade testat på att göra äpplen och rabarber ville hon ha lite mer utmaning.

– Svårast är att få glasyren att se naturlig ut, löken har ju så många lager. Hade jag inte målat akvarell innan hade det inte gått.

Förutom detta behöver löken brännas två gånger innan målningen och därefter tre bränningar till med målningar mellan.

Det hårda arbetet bar dock frukt. Lökar-na mottogs med stor entusiasm.

– Explosionsartat, beskriver Leena första utställningen med löckarna. Folk slet verkligen i dem.

Vad sucéen berodde på tror hon sig ha ett svar på.

– Löken är så vardagsnära, något som vi

möter varje dag. Dessutom har den en väldigt vacker form.

Hennes keramik har fört med sig många möten med olika personer. Leena valdes ut tillsammans med tre andra personer från kommunen att träffa kungen på hans 25-års jubileum som regent.

– Det var väldigt roligt. Det kan jag inte sticka under stolen med.

Frågan är om hon inte har tröttnat på löckarna

– Jag har tröttnat på flera saker men aldrig på löckarna, säger Leena.

Leenas besökare kommer ofta åter, även om det tar ett tag mellan varven.

– En gammal farbror kom till verkstaden. Han sa att han hade druckit ur min kopp i 20 år. Nu hade örat gått av, så det var tur att jag fortfarande fanns kvar, säger Leena och skrattar åt minnet.

Mannen sa också att han kommer tillbaka om 20 år igen, för en ny kopp.

– Men då är jag inte lika säker på att jag finns kvar här, säger Leena och säger att hon har trappat ned mycket på arbetet.

Förut jobbade hon 12 timmar om dagen, måndag till söndag.

– Jag tror aldrig att jag kommer att sluta med keramiken, det är det värsta. Men nu är jag på en bra nivå, med balans mellan jobb och fritid.

Barnbarnen är en sak som numera tar stor plats i Leenas liv.

– De drejade sina första keramiksaker i somras, med lite hjälp från farmor förstås.

Slutskurat. Leena tar till humorn igen och visar kvinnornas lott i livet.

Änglaskydd. De små änglarna ska skydda datorn mot virus.

Grodsoffa. Det finns bara två grodsoffor kvar nu. Leena gillar grodor för att de kan vrida armar och ben som människor.

EMELIE ÖSTERGREN

JOURNALIST

0221-365-16

emelie.ostergren@ingress.se